

Közigazgatási elvi határozat

Milyen mélységig kell (kellene) ismerni egy számlakiállítónak (vagy egy könyvelőnek) a jogforrásokat?

Ez a kérdés csak azért jutott az eszembe, mert hosszas keresgélés után sikerült rálelnem a közvetített szolgáltatások számlázására vonatkozó szabály forrására.

Bár lehet, hogy a kedves olvasót ez a téma felvetés nem hozza lázba. Sőt inkább idegesíti, amikor a könyvelő a helyi iparűzési adóval kapcsolatosan óckodik a közvetített szolgáltatások adóalap csökkentő tételként való figyelembevételétől, mondván: a kimenő számlában nincs szétbontva a gazdálkodó által nyújtott saját teljesítmény és az idegen (közvetített) teljesítmény.

S erre szokott jönni a kérdés: „De hol van az leírva, hogy szét kell bontani?”

A válasz általában bizonytalankodás, mert a helyi adókról szóló jogszabály ezt így nem tartalmazza...

DE HEURÉKA!

Egy nagyon tartalmas szakmai előadás írásos anyagában sikerült rátalálni a keresett jogforrásra. Ez pedig a 2443/2011. számú közigazgatási elvi határozat.

Tehát nem a jogszabály szövege volt a titok nyitja, hanem egy elvi határozat. Egy 2006-2008 évekre iparűzési adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés elsőfokú, majd másodfokú ítélete utána, a peres eljárás végén a jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, s erre tette közzé a Kúria a fenti számon az elvi határozatát.

Csak hogy „szakmázzunk” is egy kicsit: a magyarázat egyértelműen különválasztja a közvetített szolgáltatásokat és az alvállalkozói teljesítményeket.

„Az Sztv.-vel azonos tartalmú közvetített szolgáltatás kritériuma, hogy az adóalany a vásárolt szolgáltatást részben vagy egészben úgy közvetítse, hogy a megrendelővel kötött szerződésből kitűnjön a közvetítés lehetősége, a számlából pedig a közvetítés ténye. A számlából akkor tűnik ki a szolgáltatás közvetítésének ténye, ha saját és közvetített szolgáltatásnyújtása esetén a számlán külön sorban szerepel a saját és a közvetített szolgáltatás.”

DE

„Az alvállalkozói teljesítmény esetében továbbá az alvállalkozó által végzett munkát az adóalany a saját teljesítményéhez veszi igénybe, annak értéke beépül a saját teljesítményébe, illetve ennek részévé válik, így nem merülhet fel a változatlan formában történő továbbértékesítés sem. Az alvállalkozói teljesítésnek megfelelő vásárolt szolgáltatást tehát a Htv. 52. § 40 pontja értelmében nem kell külön sorban szerepeltetni a kimenő számlában.”

S HOGY MI OKOZ MÉGIS GONDOT?

„A Htv. 52. §-ának 40. pontja értelmében a közvetített szolgáltatás és az alvállalkozói teljesítés nem azonos fogalom, de a Htv. 39. § (1) bekezdése értelmében mindkettő esetén csökkenthető az adóalap, mégpedig „közvetített szolgáltatások értéke” címén.”

Ilyennel már találkoztunk iskolás éveinkben: „Nem minden rovar bogár, de min bogár rovar” Innem már majdnem értjük is a

kérdést, de ...

Kedves Vállalkozó!

Kedves Számlázást végző munkatársak!

Tessék tudomásul venni, hogy bár az a EU irányelvi keretek között került szabályozásra a számla tartalma, ennek ismerete kevés ahhoz, hogy ne bukjon meg a cég egy iparűzési adó ellenőrzésnél. A helyes számlázási gyakorlat kialakításához tessék még áttanulmányozni a Ptk. különböző szerződéstípusokra vonatkozó szakaszait, az összes szóba jöhető adójogszabályt, a számviteli törvényt, no és persze minden ezekhez kapcsolódó peranyag áttanulmányozása is fontos lehet, hogy a végén egy közigazgatási elvi határozatban rátaláljunk a helyes eljárásra.

A jogszabálykereséssel – nem mondom, hogy feleslegesen - eltelt fél napom után lehet, hogy némi iróniával is teszem fel a kérdést: Ön mit választ? Vagy megfizeti a vállalkozás a helyes megoldás megtalálására fordított időt, energiát, vagy a helytelen eljárás utáni büntetéssel számol?